

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„KOROŠKI SLOVENEK“
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Pol. in gosp. društvo
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

List
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.
Stane četrtletno: 1 šiling.
celoletno: 4 šilinge.
Za Jugoslavijo
četrtletno: Din. 25.—
celoletno: Din. 100.—
Pozamezna številka 10 grošev.

Leto VII.

Dunaj, 23. marca 1927.

Št. 12.

Naš občni zbor.

Pol. in gospod. društvo za Slovence na Koroškem je imelo 17. marca t. l. v Mohorjevi hiši v Celovcu občni zbor, ki je bil izvanredno dobro obiskovan. Predsednik g. Kraiger je zbor otvoril. Spomnil se je umrlih članov društva. Vse je vstalo in zaklicalo rajnim „Slava!“ — Posl. dr. Petek je poročal o delu društva v zadnji dobi. Najprej je omenil zastopanje naše stvari po slovenskih poslancih v dež. zboru. **Pritožna in šolska komisija** sta bili poverjeni, da rešita spor med obema narodoma na Koroškem in vstvarita nam pravično formo narodne vzgoje slovenskih otrok. Poslanec je razvil nemško naziranje o narodnih in deutschfreundlich Slovencih, o iredentistih in državi prijaznih Slovencih. Napačna je prva nemška sodba, ker narodu podlaga je enotna kultura, jezik, običaj in ne politični nazor. **Narodni manjšini naj bo glavno to, h kateremu narodu da pripada in ne koji državi.** Nemci se pa boje naše iredente, čeprav agresivnost res ni v značaju koroških Slovencev. Še-le zadnji čas se pojavlja v našem dež. zboru nemška volja za rešitev manjšinskega problema, ki pa je doslej vidna le v ustanovitvi komisij. Vkolikor je bilo govora o kulturni avtonomiji, smo mi mnjenja, da je kataster nesprejemljiv. Kataster čez Karavanke škilečih bi bil po volji samo „Koroški Domovini“. Glede šol je dejal g. posl., da je v šoli merodajen jezik, ki ga prinesejo otroci seboj v šolo, ne pa samo jezik po volji starišev. Duh naj bo slovenski in ne deutschfreundlich. Potem je govoril g. poslanec o našem sodelovanju z nemškimi strankami. Izvedeti moramo za načela ene ali druge stranke, predno začnemo aktivistično politiko. Eno lahko rečemo: **V sedmih letih po plebiscitu smo pridobili in ne zgubili na nacionalni zavesti in če gremo z dobro voljo na volišče, se bo pokazal tudi uspeh.**

Tako je govoril naš poslanec dr. Petek in vsi navzoči so mu burno pritrdjevali.

Posl. g. Poljanec je optimist in veruje v naš napredek. Vazne pa bodo vendar prihodnje volitve, ker bo **boj hud in načelen med dr. Seipelom in Baurom.** Treba je bilo in še bo iz gospodarskih ozirov iskati stikov v dež. zboru, da na ta način delujemo roko v roki.

Društveni tajnik čg. Starc je najprej prosil, da se udeleženci spomnijo volilnega sklada, brez katerega so volitve skoro da nemogoče. Nato je referiral o načelih, kakor se bo razvilo na drugem kraju lista. **Volilni boj ne bo boj za mandate, temveč boj za načela.** Tu se volilci ločijo v dva tabora: tabor vere in ne vere. Mi koroški Slovenci smo se in se bomo borili za svoj obstoj. Naš program ima načelo, da je **kat. vera življenskega pomena za obstoj koroških Slovencev!** In naša opora je **naš dom in naša zemlja.** Po načelih društva priznavamo osebno lastnino kot najboljšo varhinja slovenske narodnosti. Vera in lasten dom, brez teh ni obstoja, zato se bijemo do zadnjega in predvsem pri volitvah! Morda bi se dalo za ta načelen boj nasloniti na kako sorodno stranko. A vsaka stranka, ki bi šla z nami ramo ob ramo, bi morala spoštovati eno: da smo mi Slovenci in da je nam treba ugoditi naše elementarne narodne zahteve! Občni zbor se naj posvetuje o bodočem volilnem boju. Eno pa velja: v volilni boj bomo šli z eno željo: svojemu ljudstvu hočemo koristiti vsi v enem prepričanju, **da nas na podlagi našega programa družijo edinost.**

Vsi člani društva so pritrdili besedam g. tajnika. Razvila se je obširna in dolgotrajna debata, v kateri so se pojmi vzravnavali in zedinili, kakor zahteva položaj. Končno se je izvolil za predsednika društva g. Ferdo Kraiger, ki v veliko zadovoljnost opravlja že več let to težko nalogo. Stari odbor z majhno spremembo se je zopet sprejel.

Bil je to eden najlepših občnih zborov Pol. društva kar smo jih doslej doživeli. Zastopniki iz vseh občin slovenske koroške zemlje so dali

duška svojemu prepričanju, da stojimo trdno in da bo nas vedno več: zavednih koroških Slovencev.

Slovenci! Volitve boio. Volitve stanejo denar. Druge stranke imajo za seboj ali bogataše-mogočnejše ali pa organizirane mase, ki jim dajo za boj milijone šilingov. Mi smo revni. Državi in deželi samo plačujemo, od obeh pa nič ne dobimo. Mi bi tudi radi kaj dobili. To samo dosežemo s pomočjo poslancev, ki jih bomo volili. Za volilno agitacijo pa rabimo denarja. Prosimo vas, prispevajte v volilni sklad. Vsak šiling pomeni veliko. Prispevke sprejema Politično in gospodarsko društvo v Celovcu, Viktringerring 26.

Naša načela.

Prej kakor smo mogli pričakovati, so se razpisale volitve. Z mrzlično naglico se pripravljala vsaka stranka na volivni boj, ki obeta biti zelo hud. Najbolj se pa opazja, da vsaka stranka sili v ospredja svoja načela. Kršč. soc. stranka, socialisti in Landbund. Iz načelnih ozirrov je Landbund celo razbil Einheitslisto in tako v vrstah nemških meščanskih strank prevzel odgovornost za vse morebitne posledice. Iz tega se vidi, da vse stranke smatrajo te volitve za silno važne, da se pri njih ne gre za take in take mandate, ampak za načela: Katera načela bodo odločevala za naprej! Opaža se tudi, da se vsi volilci vedno bolj ločijo v samo dva tabora, kar je drugih strank, pridobivajo vedno manj glasov. Iz tega se spet spozna, da se ljudstvo ne loči več toliko po političnih stremljenjih, ampak po globokejših, po kulturnih. Ali recimo na kratko: delijo se vedno bolj med verni in protiverni del. Ker tedaj vsa znamenja kažejo, da bodo pri bodočih vo-

PODLISTEK

Reberški Ožbej:

Kapelški punt.

I.

Reberško žegnanje.

Prišel je v grad mlad lep kancelir,
sto zlatih je služil dvakrat štir.

Že od nekdanj je stara navada naroda, da se obhaja žegnanje pri farnih cerkvah na Koroškem na prav slovesen način. To je poseben praznik, ki se slavi nič manj veličastno kakor največji praznik v letu, da še bolj sijajno, ker takrat je pranganje in streljanje s topiči, da se sliši daleč okrog po gorah in ravninah.

Na to se veseli staro in mlado, to pa še najbolj, ker tedaj je tudi godba in ples. Marsikatega srbi že davno v petah in marsikatero dekletu podari vasovalcu najlepši šopek duhtečih cvetlic v upanju, da jo popelje na dan žegnanja h godcem, kjer se mora naplesati za celo leto, kajti takih prilik v tedajnih časih, ko se vrši naša povest, je bilo le malo.

Tako je bilo tudi z žegnanjem na Reberci leta 1785.

God sv. Jerneja, farnega patrona na Reberci, je bil ravno na nedeljo. Bilo je krasno jutro v največje veselje vseh župljanov; pretekli teden je že marsikateri obupaval, kajti od juga sem je tiščal silen veter črne oblake;

grmelo je in bliskalo ter lilo kakor ob vesolnem potopu. A potegnil je sever in silno prodiranje oblakov od juga je bilo ustavljeno. V soboto je pogledalo zlato solnce skoz raztrgane oblake in poljubljalo s svojimi žarki ohlajeno naravo in jo vzbujalo k novemu življenju.

Na Reberci je bilo že zgodaj vse po koncu. Ko je odzvonil mežnar Kolar juternico, zagrmeli so že prvi streli iz topičev, postavljenih nekoliko nad cerkvijo pod razvalinami nekdanjega Pustega grada. Varčnosti s smodnikom pač ni bilo treba, kajti Bukovnikov Pavlej, ki je bil poveljnik strelcev, je nabral skupno s Pevcarjevimi Lukejem po celi župniji in tudi v sosednih toliko denarja, da bi lahko kupil smodnika za razstrelbo cele trdnjave. Vsak je rad podaril nekaj in če naprošeni tudi ni ravno lahko dal, vendar je našel še kakšen zeksej, saj za čast božjo se mora vse storiti. In če je tudi bil nekdo bolj trd pri izdajanju petice, eno je vendar le dal, še celo Adamov Francej je spustil celo cvančgarco v svinjski mehur, obrobjen z zelenim trakom, ki ga je držal šaljiivi Lukej. Pavlej ter Lukej sta bila vesela, saj za trud bosta plačala cerkvena ključarja Mihevc in Ofnar nekaj meric vina, za prigrezek pak prijazna Grajnarca. Zato sta začela streljati z vso vnemo že na vse zgodaj zjutraj, da je grmelo po podjurski dolini in naznanjalo, da je danes na Reberci žegnanje. Imela sta bele predpasnike, suknje sta obesila na bližnjo smreko. Za pomagače sta imela še nekaj od-

raslih fantov. Pavlej je gledal na to, da nihče ni pil, ker on bi bil odgovoren za vse. Če bi se pripetila nesreča, bi moral za nekaj časa iti pihat kaše v Žinek v temno luknjo in pri prihodnjem žegnanju bi določila stroga ključarja drugega poveljnika. Zato pa bi bilo škoda zvečer je vendar le prijetno, če sedi pri Kovaču ali Grajnarju in tolaži utrujeno telo s sladko kapljico in mastno pečenko.

Doli na vasi pa se je tudi že začelo veselo življenje. Treba je bilo saditi mlade smreke in breze pri cerkvi in tam, kjer se je bral sv. evangelij.

Že od nekdanj je bila navada, da je bil prvi evangelij za komendovsko pristavo, drugi pri Baštnovem križu, tretji sredi vasi pred Grajnarjevo in zadnji pa pod košato lipo, staro več sto let, na dvorišču veličastne komende tik pred vhodom na pokopališče.

Že nekaj dni prej so pletla vaška dekleta velike vence za okras dreves in križa, kjer se ostavi procesija. Fantje so zasajali na vse zgodaj drevesa, dekleta pa so razprostirala vence in skrbele, da je bilo vse kolikor mogoče lepo. Vse je bilo veselo, kajti vreme je bilo lepo in cela slavnost obeta se izvršiti kar naj bolj slovesno.

Zgodnjo mašo je imel komendator Pavel Rohrmeister že ob šestih, da je imel potem proste roke, ker dosti skrbi ga še čaka danes.

(Nadaljevanje.)

litvah najvišja načela igrala veliko vlogo, je za nas zelo važno, da imamo tudi mi za volitve jasna načela, po katerih se volilci morejo odločiti za ali proti.

Vsakemu zavednem Slovencu na Koroškem je glavna skrb to, da se ohranimo. Ljubezni do lastne krvi, zvestoba do naših starih nam narekujeta to. Za svoj obstoj smo se borili, za svoj obstoj smo trpeli in smo pripravljani še trpeti.

Če pogledamo, kaj nas je v tem boju tudi v najnevarnejših časih držalo po konci, vidimo, da nas niso držale kake ugodnosti ali obljube, ampak edino načelo naravnega zakona, načelo naše vere, ki nas uči, da mora vsak ljubiti svoj narod bolj kot tuj narod, svoj jezik bolj kot tuji jezik ne glede na to, ali imamo kakšne koristi ali ne, ali trpimo za to ali ne. Zato je v našem programu, ki smo ga koroški Slovenci že v Einšpielerjevih časih imeli in smo ga l. 1923 v novi program prevzeli, načelo: **da je katoliška vera življenskega pomena za obstoj koroških Slovencev!**

Za obstoj Slovencev na Koroškem je velikega pomena še drugo važno dejstvo, da je namreč obstoj Slovencev najbolj tam zagotovljen, **kjer imajo v lastnih domovih urejeno ognjišče.** Velikanska večina naših najbolj zavednih ljudi je tam, kjer je zemlja, ki jo obdelujejo, in stanovanja, v katerih prebivajo, njihova lastnina. V mestih, trgih, v tovarnah se zgublajo naši ljudje, kmetu pa ostanejo. In na kmetih najdemo nezavednost le tam, kjer začne hirati podlaga in opora zavednosti: to je vera. Zato je v našem programu drugo važno načelo, ki se glasi: **Mi priznavamo osebno lastnino kot najboljšo varhino slovenske narodnosti.**

Na teh dveh važnih načelih sloni ves naš obstoj na Koroškem. Zato morata ti načeli tudi zanaprej biti vodilni v vsem nadaljnjem boju za obstoj. Storititi moramo vse, da ti dve načeli ostaneta ohranjeni med našim ljudstvom, pobjati moramo vse, kar bi nam ti načeli med našim ljudstvom na deželi izpodkopavalo.

S tem spoznavanjem moramo gledati v bližnji volilni boj. Po tem spoznanju moramo imeti urejeno našo volilno agitacijo, ako hočemo delovati za svoj obstoj, po tem spoznanju moramo nastopati proti vsem tistim strankam, ki ti načeli med našim ljudstvom izpodkopavajo.

Dve med našim ljudstvom močno razširjeni stranki rušiti za naš obstoj najvažnejši načeli: **Landbund in soc. demokracija.**

Landbund zbira svoje pristaše med našim ljudstvom tam, kjer se je versko prepričanje ohladilo, ali vsled napuha, kakor pri naših „Herrenbaurih“ ali s kakega drugega vzroka. Pri vseh teh opazujemo, da govorijo slovensko, a se štejejo za Nemce, zahtevajo nemške šole, nemške pridige, ki pa jih ne obiskujejo, če jih dobijo. Iznajdejo celo posebno ljudstvo, kakor je to napravil Landbund v velikovškem okraju, če obstoja nevarnost, da Slovenci dobijo kako pravico. Jasno sledi iz tega, da moramo povsod in vedno nastopati proti Landbundu, on ja jemlje našemu ljudstvu zavednost in značajnost. Ta je največ kriv, da po naših vaseh ni več tistega miru in medsebojne strpnosti, kakor bi imela biti. Tem lažje svarimo naše ljudstvo pred njim, ker nam dejansko tudi v gospodarskem oziru ne more bogve kaj nuditi. To more samo močna državna stranka, **kar Landbund ni**, ki je le enkrat v Nationalratu odločeval, ko je našim bratom, burgenlandskim Hrvatom vzel versko šolo!

Druga stranka, ki izpodkopava naš obstoj, je **soc. demokracija.** Silno redki so slučaji, da bi Slovenec, ki je zaveden socialen demokrat, se še prišteval Slovincem; in če, pa vidimo, da ni organiziran iz načelnega prepričanja, ampak iz zunanjih vzrokov, in kar je za nas važno, kot Slovenec nikjer ne pride do izraza, vedno ga štejejo k Nemcem. Vidimo, da nam **nacionalni** vzroki narekujejo nastop proti soc. demokratu.

Naš program pravi, da je kat. vera življenskega pomena za naš obstoj. In to vero, ki je za nas življenskega pomena, **soc. demokracija ubija.** Dr. Otto Bauer je na zadnjem strankinem zboru v Lincu dobesedno izjavil: „Obstojata dva pota, da se vera pobija, ena pot je ta, da rečemo, mi se ne bojujemo proti veri, ampak proti zlorabi vere, druga pot je

pa, da pobijamo vero samo!“ Bolj jasno vodja avstr. soc. demokratov ne more govoriti. **Pota sta dva in cilj je eden in isti: napraviti hočejo možgane proste za prosvitljenost, po domače: brezverstvo.**

Drugo naše načelo pravi, da je **lastna zemlja, lastni dom varuh slovenske narodnosti.** In tudi proti temu deluje soc. demokracija. Prej je ni bilo treba vpoštevati, ker se je omejevala na mesta in delavske kraje. Sedaj nabira pristaše tudi na kmetih in pričakuje tu pridobiti porastek glasov. Tudi med Slovenci si obeta žetve. Dolžnost naša je, da poznamo njena načela, da naših ljudi ne zapeljejo njih sladke obljube pred volitvami. Glede kmetov zavzemajo soc. demokrati stališče, **da soc. demokracija nima naloge, kmečki stan braniti, ampak v korist delavcev ie. če kmečki stan propade.** (Dr. Ellenbogen.) Vidimo, da se moramo postaviti v bran proti tistim, ki rušijo kmečki stan.

Landbund in soc. demokrati so nasprotniki naše vere, naše narodnosti in naše zemlje, volilni boj naš bo boj proti njim.

POLITIČNI PREGLED

Jugoslavija. Kraljevska dvojica se je pretekli teden podala na obisk v Bukarešto. Govori se, da se peljeta kralj in kraljica od tam v Pariz. Potovanje je menda važnega političnega značaja. Govori se tudi o vstopu radičevskih poslancev v vlado. Ko bi se to zgodilo, bi bila vladna večina silno močna in bi bile v vladi tri najmočnejše stranke, zastopnice Srbov, Hrvatov in Slovencev. Radič je v razgovoru z žurnalisti rekel, da naj bo zunanja politika Jugoslavije Angliji prijazna. To bi pomenilo nekaj odvrta Jugoslavije od sovjetske Rusije.

V Genfu je zasedanje Zveze narodov končano. Sedaj se bodo parlamenti posameznih udeleženi držav bavili z v Genfu sklenjenimi pakti. — V Genfu je bil na obisku tudi češkoslovaški president Masaryk in je sprejemal v avdijenco znamenite državnike, med drugim Stresemanna. Prihodnje zasedanje Zveze narodov se prične 6. junija in bo spet v Genfu.

Besarabija je pokrajina ob Črnem morju. Na konferenci v Parizu leta 1920 je antanta Besarabijo prisodila Rumuniji. Podpisali pa tozadevne pogodbe nista Italija in Japonska. Besarabci so z romunsko komando nezadovoljni. Rusija, kateri je prej pripadala Besarabija, se tej nikoli ni odrekla in jo vedno zahteva nazaj. Sedaj pa je Italija tudi podpisala besarabsko pogodbo, kar je v Rumuniji izzvalo veliko navdušenje, v Rusiji pa nevoljo. Italija in Rusija sta bili doslej prijateljski državi, Italija pa je prijateljski pakt prelomila. Vse to je delo **Anglije.** V Evropi hoče Anglija Rusijo zadržati. Z vsemi evropskimi državami sklepa pakte in skuša preprečiti vsak ruski vpliv na notranji in zunanji razvoj evropske politike. Tam na vzhodu pa zmagovito prodira ruska boljševiška misel. Rusi so zmešali štrno evropskim kapitalistom na Kitajskem. Revolucionarne nacionalne čete kitajskih Kantoncev se vsak dan bolj približujejo Šanghaju, središču evrosko-kitajskega kapitala. In sedaj vre menda spet v Indiji. Ali bo odklenkalo angleški gospodi na daljnem vzhodu?

Ob priliki debate o proračunu jugoslovanskega prosvetnega ministrstva je nemški narodni poslanec dr. Kraft ponovno obrazložil zahteve jugoslovanskih Nemcev na šolskem polju. Kraft pravi, da se ne morejo zadovoljiti z državnimi šolami, ker te ne garantirajo dovolj, da se nemška mladina vzgaja v nemškem duhu. Zahtevajo, da se jim dovoli večje število privatnih šol. Ni dovolj pouk v nemškem jeziku, zahtevajo „deutsche Schulen im deutschen Geiste“. Da se vstvari predpogoji za tako vzgojo mladine, naj se ustanovi nemško učiteljske v Vojvodini. Kraftu je odgovoril posl. opozicionalec Pribičević. Država tako dolgo ne more ugoditi zahtevam Nemcev, dokler jugoslovanske manjšine v Avstriji ne dobijo podobnih pravic.

DOMAČE NOVICE

Kotmara vas. (Razno.) Ženili so se pri nas v pustu malo. V zakonski stan sta stopila Ančka Krušic iz ugledne Žigmanove hiše v

Gorjah in Rutnik v Gorjah. Zakonskemu paru obilo sreče in božjega blagoslova! Na pustni torek so imele tukajšne pustne šeme prav obširni program; še sode so valili po vasi in na pepelnico je morala biti še hohcet navrh. To je bila komedija! Ne pust je pri kraju in z njim vse norčije.

Borovlje. Obenem z državnimi in deželno-zborskimi volitvami se vršijo dne 24. aprila pri nas tudi občinske volitve. Boroveljska in podjubejska občina sta že spojene ter je postavljen skupen volilni imenik, ki obsega okoli 3000 volilcev. Zanimanje za te volitve je veliko. Prvič bodo nastopili samostojno tudi komunisti in kakor so pokazale zadnje volitve v del. zbornico; je teh tu precejšnje število.

Bilčovs. (Pogreb.) Tožno so plakali z nami dne 20. III. t. l. naši zvonovi, zdelo se je nam, da se tudi zvonovi v svojem žalobnem donenju zavedajo, da smo spremljali na ta dan eno največjih dobrotnic naših zvonov in tudi njih botro. Umrila je namreč mlada gospodinja, po domačem Irovnica na Sodraževi, stara komaj 27 let. Umrila je zapustila z žalujočim možem tudi dva mlada otroka. Res čudna so pota, po katerih Bog vodi svoje. V vojski sta padla njena dva brata. Pred enim letom je umrla njena mati. Dve leti je od tega, odkar je pogorelo pri Ilovniku vse gospodarsko poslopje in hiša. Komaj se je vse lepo popravilo in pozidalo, kar je stalo tudi rajno mnogo skrbi in dela, pa je bela smrt segla vmes in vzela družini mater. Toda upajmo, da je Bog vzel rajno v boljši dom, kar naj tolaži žalujočega moža in otroke. Lep mrtvaški spreved ob ogromni udeležbi je pričal, da je bila rajna nam priljubljena. Pevci bilčovski so se v lepimi nagrobnicami poslovili od rajne. Počivaj v miru!

Pliberk. V soboto 19. III. je imel naš poslanec župnik Poljanec pri Brezniku sijajen volilni shod. Vse je navdušeno pritrjevalo govorniku, ki je nepobitno dokazal, da nista ne socialdemokrat ne landbundovec vredna glasu pliberških volilcev. Prepričani smo, da bomo pri teh volitvah v Pliberku močno napredovali.

Gradec. V soboto 13. t. m. je priredilo češko podporno in družabno društvo „Praha“ v Gradcu v gostilni na Gradu veselico. Seveda so graški nemški šovinisti pred gostilno demonstrirali proti „češki invaziji“. Policisti so demonstrante razgnali. In ti so se podali naprej demonstrirati pred češkoslovaški konzulat. Razbili so tam okna, napisne table itd. Češkoslovaški poslanik na Dunaju je takoj vložil odločen protest proti tej lumpariji pri vladi na Dunaju. — Kakor vidimo, gre nemški strah pred slovanskim morjem v Avstriji precej daleč. Ubogi Gradec, tvoje nemštvo je v nevarnosti!

Bela. (Volilni imenik.) Do sedaj je volilni imenik tako izpopolnjen, da obsega 1. del katastralne občine Lobnik, Lepeno, Remšenik in Belo ter šteje 601 volivcev. Drugi del obsega vse druge kraje, to je Obirsko, Korte, Suho, Vigasce, Reberco, Podkraj in Plaznico ter šteje 869 volivcev. Letniki 1903, 1904, 1905 in 1906 so vpisani v drugem delu. Ker je gotovo, da se bo moralo vsaj na dveh voliščih voliti, se mora temu primerno napraviti tudi volilni imenik. Sedaj je nemogoče, da bi se moglo na dveh krajih voliti, ker so zadnji letniki v drugem delu volilnega imenika in bi se radi tega ne mogle vršiti volitve po katastralnih občinah kot do sedaj ravno iz tega razloga. Zato bo nujno potrebno, da se napravi še en volilni imenik, da ne bo treba pošiljati ljudi na dan volitve od Poncija do Pilata, predno da se bo našel v kompliciranem in neokretno izpopolnjenem imeniku. Na to bo treba polagati veliko važnosti in prislednikom volilne komisije je priporočati, da si ogledajo večkrat imenik, da se bodo lažje v njem orijentirali. Volilni imenik je bil že v času od 1. do 15. februarja vsakomur na vpogled, a kolikor se vidi iz dodatnih imen, ki so se vrekamirale, so se te pravice posluževali edino socialni demokratje, ki niso pozabili nobene osebe. Naši ljudje so zopet čakali migljaja ali celo takega človeka, ki bi za nje skrbel, kar je samo obžalovanja vredno. Zlasti mladi volilci, ki se šele prištevajo med resne ljudje s trenutkom, ko so postavljeni v volilni imenik, bi se te pravice morali v veliko

večji meri posluževati. Čas je prišel že tako daleč v volilno dobo, da bo kmalu zamujen rok reklamacije in ako se še sedaj ne prepričajo, da so v volilnem imeniku tudi vpisani, se lahko zgodi, da ne bodo pripuščeni na dan volitve k volitvam in bodo na ta način oropani neke pravice, katero oblast izrečno povdarja vsakemu državljanu. Nerednosti se morajo še v zadnjem trenutku odpraviti in delati na to, da bodo tudi štiri ure oddaljeni volilci pravočasno mogli priti do glasovanja. Na to naj gledajo naši zaupniki in prisledniki volilne komisije!

Dr. Fran Schaubach je bil imenovan za velikega župana mariborske oblasti. Dr. Schaubach je doma iz Drašč pri Zili. Študiral je gimnazijo v Beljaku, potem pa pravo na Dunaju. Potem je šel v sodnijsko službo. Bil je po več krajih Koroške, potem je bil imenovan za sodnika v Črnomlju. Po preobratu je bil ljudski zastopnik v Belgradu. Nato je prišel v Maribor, kjer je bil imenovan za svetnika in odlikovan z redom sv. Save. Mnogo starejših Slovencev se bo še spominjalo mladega Schaubacha, ki je pred leti hodil od društva do društva, od vasi do vasi in budil zaspani rod k zavesti. Njegov brat, sedaj župan strajavaške občine, je trdna slovenska korenina. Novemu velikemu županu k imenovanju iskreno čestitam!

Z dežele. (Pozor pred agenti.) Z več krajev se je poročalo, da hodijo okoli agentje neke dunajske firme, ki nagovarjajo ljudi, naj si naročijo povečane slike, narisane po fotografijah. Ljudje se dajo pogovoriti, naročijo, pa dobijo čez nekaj časa slabo sliko, ki nikakor ni vredna dragih denarjev. Kdor želi imeti lepo sliko, naj se raje obrne na domačega slikarja Peter Markoviča v Rožeku ali Anton Benedika v Celovcu. Oba sta izvrstna portretista, ki po vsaki mali fotografiji z barvami naslikata natančen naraven portret. Z naročilom podpira domača umetnika in dobi sliko, za isti denar, ki je vse kaj drugega kakor židovska packarija.

Z dežele. Letos je po deželi predpust še dosti mirno potekel. Ljudstvo se je kolikor-toliko že naveličalo lahkomiselnega veseljačenja, ki požre toliko denarja. V nekaterih krajih je minul pust sploh brez vsake veselice. Tega ne pomni nobeden človek. Pa je vseeno minulo in radi tega se še svet ni preobrnul. Ljudje uvidevajo, da nas veselice in lahkoživost ne bodo rešile, če nas tudi za nekaj uric zazibljejo v brezbržnost in varajo nad resno vsakdanjostjo. Tudi pomanjkanje denarja pomore k temu, da je manj veseljačenja in zapravljanja. Z začudenjem pak bere človek z dežele skozi cel predpust v celovških dnevnikih famozni Ballkalender in si lahko misli, da v mestih še ni tako hudo, da ljudje razpolagajo z denarjem in prostim časom, ko si morejo skoraj vsak dan po en bal privoščiti, da proti koncu pusta po 5 ali še več na dan. Od takih lahkomislencev, ki vzamejo življenje samo od zabavne strani, ni treba kaj pričakovati za bodočnost. Večna lahkoživost in veseljačenje oslabi značaj in pospešuje mehkužnost. In ravno pri nas v Avstriji bi bila potrebna prava špartanska strogost, zadovoljnost z malim in treznost. A mnogi živijo nad svojimi imetskimi razmerami, in v mestu sta zapravljenost in porota večji kot pred vojski. Na deželi je pomanjkanje denarja vedno bolj občutno, ker kmet živine ne more spraviti v primeren denar, da bi se mu izplačalo delo. Gospodar obrne desetkrat vsak groš, predno ga izda. Tudi gostilne že niso več tak polne kot nekdaj. Kjer jih je nekdaj sedelo polno omizje, se sedaj dolgi gočasi po dva pivca ob vrčku mošta. Pivo je marsikateremu predrago. No sicer je pa mošt tudi bolj zdrav kot pivo. Napove se naj toraj bojkot dragemu pivu.

Bolniška blagajna se pritožuje, da grejo njeni člani v privatne bolnice, kot so n. pr. Marija Hilf v Celovcu, Elizabetinski samostan, bolnica usmiljenih bratov v Št. Vidu ob Glini, bolnica nemškega viteškega reda na Brežah ali kje drugod. V teh zavodih morajo ali bolniki sami ali pa njih delodajalci kriti vse stroške, operacije, vizite, prehrano itd., ki dosežejo v gotovih slučajih precejšno vsoto. Na drugi strani pa vplačujejo doneske bolniški blagajni in trpijo skozi to dvojno škodo. Prizadeti za-

htevajo zato povrnitev bolniških stroškov od blagajne. Ta pa v največ slučajih odkloni dolžnost vrnitve, ker ima ona dolžnost plačati samo stroške prehrane v javnih bolnicah, kot so v Celovcu, Beljaku in Volšpergu. Za omenjene privatne bolnice povrne blagajna stroške prehrane samo, če je bil bolnik pravočasno priglasi in tudi samo v tisti višini, katero ona plača za prehrano v javnih bolnicah, nikdar pa ne vse stroške. Za vožnjo v bolnico se naj porabi vlak, nikdar pa avto (Rettungsauto); kajti samo v izrednih slučajih povrne blagajna stroške avtomobilne vožnje. Da je prevoz bolnika s avtom potreben radi nujnosti ali kaj sličnega, mora blagajniški zdravnik potrditi in navesti tozadevne vzroke. Za vožnjo bolnika k zdravniku plača blagajna vozniku, ozir. posestniku transportnega sredstva samo toliko, kolikor je obvezana plačati zdravniku za pot do bolnika. Obveščamo o tem naše posestnike in posle, da se varujejo nepotrebnih stroškov in prevelike škode.

DRUŠTVENI VESTNIK

Pliberk. (Pustna prireditev izobraževalnega društva.) Pust je bil že od nekdaj vesel čas. Posvečen je zabavi. Ljudje se hočejo za nekaj dni ali vsaj za nekar ur odtegniti kruti resničnosti življenja in se samo zabavati in smejati in dobro imeti. Pa zakaj tudi ne? Saj je vsakdanje življenje prepolno skrbi in težav in prav je, da se človek malo razvedri in da se potem zopet svež in zdrav loti vsakdanjega dela. Kajpada se marsikateri od marsikaterih zabave vrača domov zdelan, upadlega obraza, zrahljanega zdravja, praznega žepa z velikim fizičnim in moralnim mačkom in mesto da bi se streznil zdrav in zadovoljen, kolne pust na pepelnico jutro. Taka je usoda mnogih, ki so noreli od zabave do zabave. Nedvomno so bili najbolj zadovoljni tisti, ki so prišli na prireditev izobraževalnega društva. Tudi društvo mora od časa do časa nuditi ljudem zdrave, tečne zabave. In to je tudi storilo. Naša dekleta in fantje so svoje vloge dobro rešili. Dekleta, same novinke, so se pod spretnim vodstvom igre „Dve teti“ dobro naučile in so tudi tako igrale. Fantje pa so igrali tridejansko šaloigro „Čevljar“ s takim uspehom, da so se gledalci nasmejali do mile volje. Tudi primerna deklamacija in nekaj pevskih točk je spravilo ljudi v dobro voljo. Udeležba je bila zelo velika. Posebno nas je veselilo, da je prišlo toliko Šmihelčanov. Prav je tako! Bomo pa tudi mi v Šmihel prišli.

Kotmara vas. (Občni zbor.) V minulem mesecu je imelo tukajšnje izobraževalno društvo „Gorjanci“ svoj letni občni zbor, katerega so se člani v prav lepem številu udeležili. Po otvoritvi gospoda predsednika so povzeli besedo čg. župnik Starc iz Hodiš. Govor je bil o društvenem in narodnem delu ter o svetovnem položaju. G. govorniku se prisrčno zahvaljujemo. Na to se je izvolil nov odbor in sicer je bil izvoljen na mesto odstopivšega predsednika g. Franjo Nemec, pd. Toplicarjev na Plešivcu. Druge važnejše spremembe v odboru se ni izvršilo.

Brnca. Na pustno nedeljo in na pustni torek je uprizorilo tukajšnje izobraževalno društvo veseloigro „Vdova Rošljinka“. Igrali so jako dobro vsi brez izjeme, posebno hvala pa vseeno zasluži vdova Rošljinka, romar od svetega Valentina in pastir Tinček. Tem trem bi privoščil kak tečaj gledališke šole in znali bi, koliko talenta v njih počiva. Igra je kratkočasna, šaljiva in lahko umljiva, ker je vzeta njena vsebina iz domačega življenja. Otrokom je bil vstop prepovedan. Že prileteli a še vedno zaljubljeni vdovi smo se sicer smejali, ker se je tako zelo trudila zlega in mladega Janeza vloviti, a vselemu smehu se je resnejšim gledalcem odzvala tudi resna struna: da, tako je naše življenje. Težko se je odpovedati zaželjeni stvari, a moramo se, kajti leta hitreje tečejo, nego to občutimo in kar je bilo za nas primereno pred leti, tega v starejši dobi ne smemo več terati, ako nočemo, da se ljudje iz nas ne norčujejo. To grenko zdravilo je morala piti tudi ponosna, samozavestna a žal že prestara „Vdova Rošljinka“ ter se je končno spametovala in prepustila kislega obraza lepega Janeza svoji hčerki.

GOSPODARSKI VESTNIK

Krik proti carini na živila.

Vsakikrat, kedar je bilo treba nekoliko varstva pred inozemsko konkurenco dati tudi našemu kmetu, ko se s carino varuje vsa druga produkcija, je nastal pri nasprotnikih kmeta grd krik, da se ljudem v mestu podražuje življenje. Zopet moramo naglašati, da kmetijstvo ni zahtevalo carin, reklo je le, ali nobene carine, ali pa carina za vse, ne samo za tovarne. Mi pa bomo drago plačevali, kar potrebujemo, ne da bi se dalo varstva tudi nam. Dunajski poslanec Kunschak je dokazal, kako je uplivala dosedanja carina. Carina na meso in živino mesa ni nič podražila: meso je stalo na Dunaju:

	1925	1926
jan.	2.25	2.20
febr.	2.20	2.20
marc	2.05	2.02
april	2.15	2.02
mai	2.20	1.85
juni	2.20	1.80
juli	2.10	1.80
aug.	2.25	2.00
sept.	2.25	2.05
okt.	2.30	2.20
nov.	2.25	2.15
dec.	2.30	2.10

Očividno carina mesa ni podražila.

Napravila se je carina na mleko, in glej, tudi cena mleka se ni podražila, ko so domači gospodarji začeli bolj skrbeti, da se doma več mleka pridela in manj iz inozemstva uvažja. Izkazalo se je, da mleka iz inozemstva ni treba kupovati, ker ga lahko sami več nego treba pridelamo. In vkljub carini je mleko tako poceni, da si mleka pritrjavati ni nikomur treba, med živili je mleko še najcenejše. Svoječas se je reklo, naj ima mleko ceno kakor pivo, zdaj dobil za pol litra piva cel liter mleka. Kričalo se je pa, da s carino na mleko kmetje hočejo delavce izstradati.

Uvedla se je carina na sladkor, ker so v Avstriji cukrarne hotele ustaviti svoj obrat pod pritiskom hude inozemske konkurence. Sladkor se vsled carine ni pordajal, da pa so si zopet opomogle tovarne in celo socijalni demokrat, dunajski podžupan Emmerling je kot predsednik nekega gospodarskega društva priznal, da se je posrečilo sanirati podjetje, ko je država uvedla carino na sladkor in da je tako dotični oddelek podjetja postal zopet aktiven. S carino se ni samo pomagalo tovarnam, pomagalo se je seveda tudi kmetom, ki sadijo peso, pomagalo se je tisočim delavcem na kmetih in v cukrarnah. Če bi se carina ne bila uvedla, bi bržkone sladkor ne bil nič cenejši, na tisoče ljudi pa bi bilo brez dela.

Železna Kapla. (Predavanje.) Dne 19. marca se je obdržalo izven vsake politike dobro obiskano predavanje o sadjereji, kamor so bili povabljeni člani kmetijske podružnice. Gosp. Tschauko iz kmetijske šole v Goldbrunnhofu pri Velikovcu je govoril v vsem lahko razumljivem rožanskem narečju o sajenju in vzgoji dreves in povedal mnogo zanimivega in koristnega. Predavanje je bilo strogo znanstveno in se je tikalo enega samega predmeta, tako da je lahko vsak odnesel koristne nauke za svoje nadaljno gospodarsko življenje. Govornik je znal v šaljivem tonu povedati marsikako pikro resnico in to je dalo govoru primerno prisrčnost, da tudi poslušalce ni utrudil. Želeti bi bilo, da bi se omenjeni gospod še večkrat odzval pozivu kmetijskih podružnic v slovenskem ozemlju in vsaj na ta način malo vzravnal veliko pomanjkljivost kmetijskega poduka potom nemških tiskanih knjig ali časopisov, katerih slovensko ljudstvo ne razume in radi česar se vedno pritožuje pri dež. kulturnem svetu. Obenem je bilo tudi predavanje potovalnega učitelja za čebelarstvo. G. načelnik društva se gotovo veliko trudi, da bi skrbel za prosveto tudi na tem gospodarskem polju, vendar moramo z žalostjo doznati, da se mu še ni posrečilo dobiti takega govornika, ki bi mogel neposredno govoriti z ljudstvom. Z nemškim predavanjem se nič ne opravi, tudi tedaj ne, ako se vse raztolmači, ker se ne more v omejenem času vse povedati ali pa tako povedati.

kot je bilo zamišljeno. Sam na sebi je bil govor dober in dosti poljuden, samo se ni moglo ohraniti med poslušalci primerne discipline in pazljivosti, ker se pač vsak človek naveliča govora, katerega ne razume. Ako je tedaj nemškimi gospodarskim krogom v resnici do tega, da širijo omiko med našim ljudstvom, se naj prilagodi razmeram ali pa si naj išče med našim ljudstvom, ki govori oba jezika, primerne predavatelje. To bi bilo želeli v interesu stvari same.

Jugoslavija na velesejmu na Dunaju. V nedeljo 13. t. m. je bil odprt na Dunaju velesejem, katerega je prvi dan obiskalo 130.000 ljudi. Jugoslovanski prometni urad ima svoj paviljon. Tam so slike iz Jugoslavije. To je lepa propaganda za obisk jugoslovanskih letovišč in je že sedaj žela mnogo uspeha.

Borza. Dunaj, 22. III. 1927. Dinar 12,45, dolar 709,25, lira 31,85, franc. frank 27,76, poljski zloti 79,08, češka krona 21 grošev.

Curih, 21. III. 1927. Dinar 9,14, šiling 73,17.

RAZNE VESTI

Kako je v naravi vse urejeno.

Iz države Severna Karolina v Združenih državah se poroča, da so se tam poljske miši strahovito pomnožile. Ponekod je toliko miši, da se po poljih vidi, kakor da bi se gibala siva preproga. Nekaterikrat na cestah avtomobili niso mogli naprej, ker so bili zavozili v cele kupe miši. Izprva so gospodarji uničevali mrčes z zastrupljenim žitom, a vrste miši so se takoj zopet izpolnile; zdaj jih hoče vlada uničevati z strupenimi plini. Strokovnjaki razlagajo, da so se miši vsled tega tako namnožile, ker so se postrelile vse divje mačke.

*

Poleg Napoljskega mesta je otok Procida. Fazani so tam izborni uspevali in Napoljski kralj je prvi čas imel tam svoj lov. A bilo je v Procidi tudi mnogo mačk, divjih in domačih, in ker so delale škodo fazanom, je kralj dal vse postreliti. Ko ni bilo več mačk, so se namnožile podgane tako hudo, da so hoteli vsi ljudje iz otoka zbežati. Torej je bilo treba dobiti zopet mačk. S tem je prišlo vse zopet v ravnovesje, mačke so požrle semtertja kakega fazana ali zatrlle so tudi podgane in ljudem je bilo zopet mogoče ostati na otoku.

*

Znano je, da so Evropejci v Avstralijo prinesli kunce, in da so se kunci tam tako namnožili, da delajo kmečkemu gospodarstvu kar največjo škodo. Zdaj so Angleži iz Angležke dobili lisice, da se uničijo kunci; ali tudi lisice so se tako pomnožile, da si lovci ne vedo pomagati. Lisice so farmerjem pobirale vso kuretinu. Vlada je začela dajati premije za ustreljene lisice; v mestu Viktorija se je v sedmih letih plačalo 135.000 lisičjih kož! Vključno temu se Avstralija ne more obraniti svojih lisic.

*

V Avstralijo se je pripeljalo tudi naših čebel. Avstralija je imela poprej svoje čebele, ki nimajo žela. Domačini se rede s strdjo kakor svojčas sveti Janez Krstnik, ki je živel ob strdi in kobilicah. Domačim čebelarjem so lahko jemali satovje. Zdaj pa menda naša huda čebela izpodriva krotko avstralsko sestro in ljudje niso nič kaj zadovoljni, ko evropski hudobni čebeli ne morejo jemati brez nevarnosti njenega medu.

V Mariboru so štajerski Nemci ustanovili „Nemško ligo za Društvo narodov in sporazumevanje med narodi“. Take lige obstajajo v vseh evropskih državah in pri mnogih narodnih manjšinah. Njih namen je širjenje ideje velike in močne Zveze narodov, v kateri bi se reševali mednarodni spori, brez krvi in vojnih grozot. Vse lige na svetu so združene v centrali, ki ima sedež v Bruslju. Prirejajo velike konference, kjer se govori o vseh mednarodnih problemih, tudi o narodnih manjšinah. Kakor čujemo, pripravljajo koroški slovenski akademiki na Dunaju ustanovitev koroške slovenske

lige za Društvo narodov. Prav bi bilo, če bi po tej ligi prišli mi Slovenci na velikih konferencah do besede. Na letošnjem zborovanju vseh lig bo na dnevnem redu problem tirolskih Nemcev v Italiji.

Za združenje pravoslavne cerkve s katoliško cerkvijo. Kakor poroča „Osservatore Romano“, bo papež v najkrajšem času izdal na škofijstva Jugoslavije in Čehoslovaške oklic, naj 1100letni rojstni dan svetega Cirila slovesno praznujejo. V oklicu bo tudi poudarjal važnost organizacij, ki delujejo za združenje pravoslavnih z katoličani.

Utrinek. Stal je pred menoj mož, ves zdelan in okoren od vsakdanjega trdega dela. Veselic in kratkočasje ne pozna; vsak dan neprenehoma od jutra do večera trudapolno delo. Z obema rokama, trdima in žuljavima, je držal vložno knjižico Kärntner Bank. Varčeval, hranil je, kolikor je mogel; niti groša ni zapravil. „Ali je res izgubljeno,“ vpraša, nezaupno me gledajoč, pričakujoč tolažilnega odgovora. „Delal sem, težko sem prislužil in sedaj naj imajo drugi? Ali res ni več pravice na svetu?“ „Pokažite! Zadnji čas je, da se prigrasite. Vse ravno ni izgubljeno. Pravijo, da dobite 80%.“ „Kdo pa dobi onih 20 procentov?“ „Ne vem.“ Odšel je počasnih drsajočih korakov, povešajoč glavo. Za koga je delal od jutra do večera, za koga se trudil? In kaj pravi k temu javna morala? Ni li to v nebo vpijoč greh? Glejte, plačilo, ki ste ga utrgali delavcem, kateri so poželi vaše polje, vpije: in njih vpitje je prišlo do ušes Gospoda vojnih trum.

Poplave v Franciji. V Franciji že več tednov neprenehoma dežuje in nastale so strahovite poplave. Mesto Cahors je pod vodo, ljudje se vozijo s čolni po ulicah. Pa tudi druga mesta so pod vodo. Železniške zveze so na več krajih pretrgane.

Živo se občuti pomanjkanje zdrave duševne hrane za našo mladino. Taka duševna hrana je njej potrebna kot vsakdanji kruh. Kjer deca kruha strada — tam so lica upala in obrabi blede, tam je življenje nadvse bedno in žalostno; še bolj žalostno pa je življenje tam, kjer deci nedostajajo tečne duševne hrane. Starši slovenski! Naročite svoje male na lepi in bogato ilustrirani list „Mladi junak“. Z njim jo boste obdarili z bogastvom, kot ga zaman iščete drugod. Vrednost zlatih nauk, ki jih „Mladi junak“ dan za dnem, vceplja v duše svojih prijateljčkov, se ne da preceniti! Malenkostni izdatek — vam bo torej s stoterim povrnjen. Celoletna naročnina za „Mladega junaka“ znaša le 2 šilinga. Naroča se pri upravi „Koroškega Slovenca“ Klagenfurt, Viktringer-Ring 26, I.

V založbi Družbe sv. Mohorja na Prevaljah je pravkar izšel slovarček v žepni obliki, „Slovniški in slovarski brus knjižne slovenščine“. V abecednem redu navaja pogreške v besedah, oblikah in konstrukcijah našega knjižnega jezika. Upošteva prozo od leta 1880 do 1925 in pa politične dnevnike od prevrata do danes. Slovarček je sestavil profesor J. Koštial. Cena broš. za ude Din. 5,10, za neude Din 6,80 brez poštne.

Kako preganjajo v Macedoniji gripo. V nekem selu v Macedoniji se je gripa tako razširila, da so jeli posebno mali otroci umirati drug za drugim. Nekega dne so torej kakor v vojni pričeli streljati. Nato so jele nositi ženske na cesto kupe slame, ki so jo zažgale. To naj bi bilo gripo prestrašilo. Nato so prihiteli vse ženske in otroci iz hiš ter jeli iz vsega grla upiti, tuliti, cviliti, vzdihovati, kar je kdo hotel. Končno so napravile ženske lutko iz slame. To so potem zažgale. Bolezen je slučajno ravno tedaj ponehala in ljudje so prepričani, da je pomagalo njih streljanje in drugo, kar so podvzeli proti gripo.

Kako mrzlo ali toplo je na luni in planetih? Zanimivo je, da so učenjaki tudi na to že prišli. Na luni seve še ni bil noben vseučiliški profesor, a iznašli so se instrumenti, s katerimi se tamošnja toplota in mraz merita, ne da bi bilo treba voziti se tja. Leti instrumenti se

imenujejo bolometer, radiometer in termoelektrični steber. — Toplota na luni je, ko vzhaja solnce, plus 50, popoldne se dvigne na 120 — ko bi bilo tam kaj vode, bi v par dneh vsa spuhnela. Toplota na Veneri (večernica) znaša plus 60, na Jupitru minus 130, na Saturnu minus 150, na Uranu minus 170. Le to razkritje je mnogo zvezdoslovcev iznenadilo, a trdi se, da je razkritje neoporekljivo.

Raznoterosti. V nekem kraju v Italiji je zadela kap 62letnega kmeta. Djali so ga na pare, prižgali sveče in čuli vso noč. Naenkrat pa se mrlič dvigne in pogleda okoli sebe. Ko vidi sveče prižgane in oči okrog objokane, se tako ustraši, da malo potem res umre. — Ruskih beguncev, ki so zbežali pred boljševiki iz domovine, je po celem svetu razkropljenih okoli 1.600.000. V Avstriji jih je 2465, v Jugoslaviji 38.000, v Nemčiji pa celo 400.000. — Po potresu na Japonskem je nastal strašen mrz. Padel je sneg in 9000 ljudi, ki so vsled potresa stanovali v šotorih na prostem, je zmrznilo. — Na Francoskem je neka gospa porodila med vožnjo v avtomobilu krepkega fanta. 28 km dalje pa je zagledal drugi dečko luč sveta, tako, da je pripeljala gospa domov kar — dvojčke. — Iz Amerike bo prišlo letos 400.000 izletnikov na obisk in oddih v Evropo. To bojo prinesli dolarjev! — V Berlinu obstoja klub šoferjev-plemičev. To so iz Rusije pobegli bivši knezi, grofi in baroni, ki si sedaj kot šoferji služijo kruh. Okrog 600 jih je. — Avstrijski škofje so izdali pastirska pisma, kjer obsojajo moderne ples. Avstrijski plesni učitelji so sklenili prirediti v torek 22. t. m. poskusen ples, kamor so povabili tudi kardinala Piffila, kanclerja dr. Seipla in mnogo drugih zastopnikov verskih in nacionalnih društev. Hočejo jih prepričati, da moderni plesi niso nemoralni. — V nižavah reke Nila v Egiptu se nahajajo 12 m dolge kače. Na otoku Hao, ki je sredi Tihega oceana in francoska last, so podgane tako priljubljene, da jih med seboj izmenjavajo, kakor pri nas denar. Kdor ima podgan dovolj, si za nje lahko kupi ženo! — V Tibetu se čudno pozdravljajo. Če se dva srečata, pomolita eden drugemu jezik, v znak spoštovanja. — V državi Peru v južni Ameriki hočejo ženske k vojakom. Hočejo sestaviti batalion peric, pometa in — oficirskih slug. — Meseca junija bomo spet videli zvezdo repatico. Komet so že opazili z neke ameriške zvezdarne in ga fotografirali.

Za tiskovni sklad so darovali: Zbirka na občnem zboru Političnega in gosp. društva 234,73 S, Posojilnica v Dobrli vasi 10 S, Boštjančič, Pliberk, 1 S, Kanfič R., Hodiše, 50 g. — Zbirka Zadružne šole v Ljubljani 50 Din, neimenovan iz Celovca 40 S.

PLJUČA! Zdravnik za pljučne bolezni med. un. Dr. Karol Pečnik (Korošec, Rožan) sprejema in ozdravlja bolne na pljučih v svojem zavodu za pljučne bolezni na gori Janina, občina Sečovo, pošta Rogaška Slatina, Štajersko, SHS. V gozd! Na goro! 30

Da ustreže želji mnogih, priredi društvo „Zvezda“

v domu sv. Jožefa v Hodišah
veliko in lepo postno igro

Kristusovo trpljenje

dne 3. in 10. aprila t. l. (t. j. na tiho in cvetno nedeljo).

Začetek ob 2. uri popoldne

Vstopnina: sedeži S 1.60; stojišče S 1.—

Člani društva plačajo polovico.

Igra se ob vsakem vremenu.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR. 36